

at vække Forargelse. Saadanne Pletter maatte kunne fjernes, uden at Systemet angribes i sin Kerne, som er denne, at den, der driver Utugt som Erhverv, maa være sanitært Tilsyn undergivet.

Jeg vil altsaa betragte det som en naturlig Opgave for mig at søge at tilvejebringe en Reform ud fra de Synspunkter, jeg har angivet, og jeg har ikke forstaaet Sagen anderledes; end at de to foregaaende Justitsministre heller ikke i saa Henseende have stillet sig paa noget afvisende Standpunkt. Saa vidt jeg mindes, er der af min umiddelbare Forgænger fremsat Udtalelser — det vil jo kunne ses af Rigsdagstidenden — som netop betegne det samme Standpunkt, idet han ingenlunde var tilbøjelig til at søge at faa en Omordning af det nuværende System ud fra de Synspunkter, som jeg mener nærmest maa lægges til Grund. Naar jeg ikke hidtil har ment det nyttigt at tage Sagen op, har Grunden dertil været, at saaledes som Lovforslaget her foreligger, og efter hvad der i Betænkningen er udtalt om, hvad der betragtedes som Hovedsagen, ansaa jeg det for umuligt at komme til en Forstaaelse. Skulde jeg have taget fejl deri, og skulde der altsaa aabne sig en Mulighed for Forstaaelse paa det Grundlag, at man fortsætter Kampen mod Prostitutionen, idet man ogsaa fastholder den Side, at Utugt drevet som Erhverv maa være sanitært Tilsyn undergivet, er jeg fuldt villig til at tage under Overvejelse, hvorledes Systemet, som det nu er hjemlet, kan lempes eller modificeres og forandres saaledes, at berettigede Anker i den Henseende kunne afhjælpes. Hvad der ogsaa er vel egnet til at godtgøre, at mine Forgængere ingenlunde have stillet sig afvisende i den Henseende, er den Omstændighed, at Spørgsmaalet jo har været taget under meget omhyggelig Overvejelse i Justitsministeriet, og at vi i en vis Retning i alt Fald have et Grundlag i den Betænkning, som er afgiven af den i Kjøbenhavn nedsatte Kommission, og som er blevet videre behandlet og bearbejdet af Justitsministeriet. Grunden til, at der ikke er kommet Forslag frem, og at Overvejelserne heller ikke ere blevne førte til Ende, har været, at man har maattet sige: Hvad kan det nytte lige over for det Synspunkt, som hævdedes stærkt i det tidligere Forslag eller i alt Fald i Betænkningen, og som har maattet forstaaes saaledes, at det er det sanitære Tilsyn og ogsaa den sanitære Regulering, man vilde af med. Tager jeg fejl i denne Henseende,

skal det kun glæde mig. Jeg vil altsaa føle mig opfordret, ogsaa i Henhold til Udtalelser, der ere fremkomne mod Ordføreren, til at bearbejde Sagen yderligere. Om det nu just skal ske ved en ny Kommission, er et Spørgsmaal, som man dog vel helst maa overlade til Justitsministerens Overvejelse, ligesom ogsaa, hvorledes han vil skaffe sig den Hjælp fra alle Sider, som kunde bringe et fornuftigt om end rimeligvis beskedent Resultat til Veje, et Resultat, som kunde tilfredsstille den offentlige Mening i denne Sag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Svend Høgsbro*): Nej, deri har den ærede Minister ikke taget Fejl, at det, der for os er Hovedsagen, er at komme af med Politikontrolten med de offentlige Fruentimmer. Selv om man vilde lade al anden Politikontrol falde væk, hvis det var muligt — hvad det ikke er — og indskrænke den til det rent sanitære, som man kalder det, altsaa nøjes med en Politikontrol, som skulde give sig Udtryk i, at Politiet holdt Mandtal over de offentlige Fruentimmer, og drev dem til Lægen saa og saa ofte, vilde det være i Strid med, hvad vi mene, er det rette paa dette Omraade. Vi sige: Bort med Politiets Indblanding, bort med dets Sanktion — thi det maatte det alligevel blive. Hvis den ærede Minister ikke vil gaa med dertil, hvis han vil holde paa Politiets Magt over de offentlige Fruentimmer, saa blive vi ikke enige. Hvis han vil holde paa, at der skal være en privilegeret Kaste — eller hvad man vil kalde det — inden for Rækken af de Kvinder, der søge deres sørgelige Erhverv paa den Maade, saa er det et Standpunkt, vi ikke kunne billige. Men den ærede Minister har alligevel ganske Uret i, at det er et rent negativt Standpunkt, vi have stillet os paa, og jeg maa sige, at det undrede mig, at den højtærede Minister, der dog maatte vide, hvad hans eget Standpunkt var, og hvorned han vilde slutte, kunde komme med en saadan Bebrejdelse mod os; thi hans eget Standpunkt er virkelig ogsaa negativt, saa negativt som vel muligt. Jeg skal i den Forbindelse blot henlede Opmærksomheden paa, at skønt baade den nuværende og tidligere Ministre have udtalt deres Sympati for en Forandring paa dette Omraade, har man ikke rørt en Finger for at komme med et Forslag i saa Henseende. Den højtærede Minister undskyldte det nuværende Justitsministerium med, at det